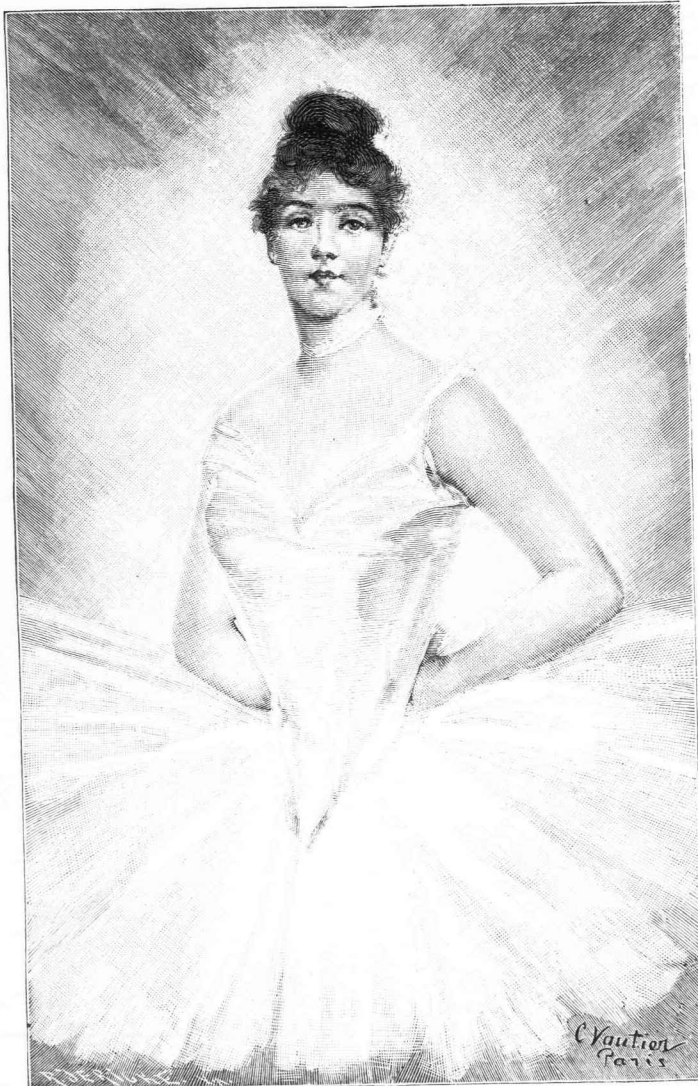

ἀναπέμπουσιν εἰς τὸν Ὑψιστον, εἶνε ἡ ἐκδήλωσις τῆς ὑψίστης αὐτῶν
 εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἀνακουφισαντας αὐτούς. Καὶ ἀληθῶς, ὅποτεν
 συλλογισθῆ τις πῶς ἀνεχώρησαν οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν οὗτοι, μετὰ πόσης
 χαρᾶς καὶ πόσης ζωῆς μᾶς ἀπεχαιρέτισαν, μὲ ποῖα τραγούδια ἀρῆκαν
 τὸ ἔδαφος τῶν Ἀθηναίων, εἰς ποῖαν δὲ κατάστασιν εὐρισκόμενοι ἐπανεῖδον
 τοῦτο, δακρῦει, πονεῖ, συμπάσχει μὲ τοὺς γενναίους αὐτοὺς προμάχους
 τῆς Πατρίδος, εἰς οὓς ἔτυχεν ὁ μέγας κλῆρος τοῦ μαρτυρίου καὶ τοὺς
 ὁποίους αἱ σφαῖραι ἠρωτηρίασαν καὶ οἱ μύλυθοι ἐπλήγωσαν μὲ πληγὰς
 ἀνιάτους. Εἶναι τὰ θύματα τὰ πληρώνοντα δι' ὅλους . . .

ΑΡΑΧΘΟΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΟΡΟΝ